ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 26

సాధన

సాధన అంటే ఏమిటో మాతాజీ తులశమ్మ వంటి
గురుకృపకు పాత్రులైన వారి జీవితాలను బాగా తరచి
చూచినట్లైతే తెలుస్తుంది. **మొదటి సాధనమైన నిష్కామకర్మ**
120 **ఫలిస్తేనే ముముక్షువులు చేసే జపము, ధ్యానము, భజన**
పూజ వగైరా సఫలమౌతాయని శాస్త్రాలు చెప్తున్నాయి. ఈ
విషయం తులశమ్మగారి ఎడల సార్థకమైంది. ఈ మహాతల్లి శ్రీస్వామివారి సేవకు అంకితమయ్యాక పైన చెప్పబడిన జపము వగైరా ఏనాడూ చేయలేదు. కానీ శ్రీస్వామివారు 'అమ్మ ఇక వచ్చేది లేదు' అని తులశమ్మకు ఆశీర్వాద చీటీ వ్రాసి ప్రసాదించారు. అంతేగాక ఆమెకు ఎరుక కలదు అనేందుకు నిరూపణగా మాతాజీ తులశమ్మగారు నిర్యాణమైన మూడు నెలలకు కోడలికి స్వప్న దర్శనమిచ్చి 'నేను మరలా జన్మకు వచ్చేది లేదు. శ్రీస్వామివారు మరలా జన్మకు వస్తారు' అని చెప్పినది. ఆమె మన మధ్య ఉండగా ఈ విషయాన్నే ఆమె కుమారుడు 'స్వామి మరలా జన్మకు వస్తాడా?' అని అడుగగా 'ఎనభై సంవత్సరములకు మరలా వచ్చి హెచ్చు తగ్గులు చూచుకొని పోతాడట అని శ్రీస్వామివారు చెప్పారని అనుకొంటున్నారు' అని తనకు తెలిసి కూడా తెలియనట్లే చెప్పింది.

మాతాజీ తులశమ్మగారు ఈ విధంగా జన్మరాహిత్యం చేసుకునేందుకు చేసిన సాధనలేవి?

ఒకే ఒక సాధన. సద్గురుడైన శ్రీస్వామివారిని త్రికరణశుద్ధిగా అచంచల విశ్వాసంతో దీక్షతో సేవించడమే.

'శరీరం ఇంద్రియం ప్రాణం అర్థ స్వజన బాంధవాన్

ఆత్మదారాధికం సర్వం సద్గురుభ్యో నివేదయేత్'

అన్న గురుగీత వాక్యాన్ని ఈమె సంపూర్ణంగా ఆచరించింది.

శ్రీస్వామివారికి, వారి బృందానికి, దర్శనార్థం వచ్చిన భక్తులకు నిరంతరం వంటచేసి పెట్టడమే ఈమె సేవ. తన ఏకైక పుత్రుడు మరణావస్థలో ఉన్నాడని తెలిసి కూడా ఆ బిడ్డను చూచేందుకు వెళ్ళమంటారా? వద్దంటారా? అని శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞ కొరకు ఎదురుచూచిన త్యాగశీలి. 'నీవు నీ బిడ్డను చూచేందుకు పోనక్కరలేదు. ఆయన బాగుంటాడులే!' అని శ్రీస్వామివారు చెప్పినప్పుడు సంతోషంగా శ్రీస్వామివారి సన్నిధిని వీడని భాగ్యశాలి. ఈ విధంగా మమకారం నశించేందుకు ఆమె ఏ గ్రంథాలూ చదవలేదు. మననం చేయలేదు. అనన్యప్రీతితో శ్రీస్వామివారి సేవ కొరకు సర్వ కోరికలనూ విడనాడింది. శ్రీస్వామివారు ఒక్క క్షణం ఎడబాటైనా తనకు ప్రాణహాని జరిగినంత స్పష్టంగా భావించింది. కనుకనే శ్రీస్వామివారి కృపవలన మమకార బంధం తెగిపోయింది.

జన్మజన్మలుగా తానార్జించిన త్యాగమయ సంస్కారమే ఆమెను శ్రీస్వామివారి చెంతకు చేర్చింది. తాను లక్షాధికారియై వుండి కూడా అందరిలాగా వందలకొలది చీరలు పెట్టెలలో మ్రగ్గిపోనీయక భర్తకు తెలియకుండా అన్నీ పేదలకు దానం చేసి రెండు చీరలతోనే సాంసారిక జీవితం వెళ్ళబుచ్చిన దానకర్ణ ఈమె.

శ్రీస్వామివారి సేవకంకితమయ్యాక ఒకప్పుడు మానహీనంగాయున్న ఒక అనాథను చూచినప్పుడు తన చీరలో సగం చీర చించి దానం చేసి మిగిలిన సగం చీరతోనే శరీరాన్ని కప్పియుంచుకున్న వైరాగ్యమూర్తి.

ఇంటి నుంచి బస్తా మిరపకాయలు తెప్పించి రెండవ రోజుకు బస్తా ఖాళీ చేసిన మహాతల్లి ఈమె. కొన్ని చాకలివాళ్ళకు, కొన్ని మంగలివాళ్ళకు, మరికొన్ని పనివాళ్ళకు, కొన్ని నిరుపేదలైన యాచకులకు, మిగిలినవి ఆశ్రమములో పచ్చళ్ళకు ఖర్చుచేసినందున మూడవనాటికి మరలా మిరపకాయలకు కరువే అయ్యేది. 'అదేమిటి అవ్వా! అన్నీ అట్లా ఖర్చు చేస్తే ఎట్లా?' అంటే 'మనల్ని కనిపెట్టుకోనుండే వాళ్ళకు గుప్పెడు మిరపకాయలు కూడా పెట్టకుండా ఎట్లాగయ్యా' అనేది.

కూరగాయలు దొరకని మంచి వేసవికాలంలో తోటలో పండాయని ఎవరో నాలుగు సొరకాయలు తెచ్చి ఇచ్చారు. నాలుగూ ఒకేరోజు కూర చేసేసింది. ఇదేమిటవ్వా రేపటికి ఒకటైనా ఉంచకూడదా? అంటే 'ఉంది

గదా! తిన్నీలేయ్యా పాపం, ఆశతీరా తింటారు. ఇవి ఇక్కడ వుంటే ఇక ఎవ్వరూ మరలా తీసుకురారు. ఏమీ లేకుండా ఉంటే శ్రీస్వామివారు ఎవరో ఒకరి చేత మరలా తెప్పిస్తారు' అనేది. ఆమె చెప్పింది అక్షరాలా నిజమయ్యేది.
121 **సాటి జీవులు తృప్తి చెందటమే ఆమె ధ్యేయం. 'అన్ని జీవులలో నేను ఉన్నాను' అని శ్రీస్వామివారు చెప్పారు గదా!**

మాతాజీ తులశమ్మగారికి గల మరొక ముఖ్యమైన దైవీసంపద నిష్కాపట్యము. క్రొత్తగా శ్రీస్వామి దర్శనార్థం వచ్చిన వారికి శ్రీస్వామివారికి అతి సమీపంలో కూర్చోవాలని, వారిని తాకి నమస్కరించుకోవాలని ఉంటుంది. దాన్ని శ్రీస్వామివారు అంగీకరించరు. కనుక ఈమె వారిని శ్రీస్వామివారికి దగ్గరగా పోవద్దని అరిచి తగువులాడేది. 'ఏం మనుషులు మీరు? తలకాయ లేదా? ఆయనేమి మనలాంటి మనిషనుకుంటున్నారా? రాండి రాండి దూరంగా' అని గదమాయించి అరిచేది. పది నిమిషాల తరువాత ఆ భక్తులు వంటశాలలో ఆమెకంట పడ్డారంటే ఇందాక ఆమె అరచి కసిరికొట్టిన విషయం జరగనట్లు తానే వారితో మాట్లాడేది. వారికి ఏం కూర ఇష్టమో అడిగి తెలుసుకొని వారికి తృప్తిగా భోజనం పెట్టేది. శ్రీస్వామివారు తిరిగే కుగ్రామాల్లో కాఫీ, టీలు దొరకవు కనుక ఎవరైనా పట్టణ వాస్తవ్యులు శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం వస్తారని వారికోసం కాఫీపొడి, చక్కెర దాచిపెట్టి ఉంచేది.

సోమరితనాన్ని చూచినప్పుడు పిచ్చికోపం తెచ్చుకునేది – శ్రీస్వామివారి సేవకుల్లో కొందరు వంతులు పెట్టుకొని పని ఎగ్గొట్టేవారు కూడా ఉండేవారు. వారిని నిర్మొహమాటంగా చీవాట్లు పెట్టి 'దండుగ తిండి తింటే శ్రీస్వామివారికి బాకీపడుతారు' అని నిక్కచ్చిగా చెప్పేది. ఆ సోమరిపోతే మధ్యాహ్నం అన్నానికొస్తే ఆయన కోరింది ప్రేమతో తృప్తిగా పెట్టేది. ఆ భక్తుడు 'పెట్టినా తిట్టినా అమ్మకు అమ్మే సరి' అని చేతులెత్తి నమస్కరించేవాడు.

ఇట్టి సద్గుణములతో నిరంతరము శ్రీస్వామివారి సేవయే తన ధ్యేయముగా శ్రమించింది కనుకనే ఏ సాధనలు చేయకున్నా శ్రీస్వామివారు ఈమెకు 'అమ్మ ఇక వచ్చేది లేదు' అని సెలవిచ్చారు. కనుక మనం అమ్మ జీవితం నుండి నేర్చుకోవలసింది ఎంతైనా ఉంది.

అనేక సంవత్సరాలుగా శ్రీస్వామివారిని కొలుచుకుంటున్న నెల్లూరు, ఫత్తేఖాన్ పేట – భాగవతుల రఘురామయ్యగారు ఇలా చెబుతున్నారు.

1985లో నేను ఆర్థికముగా చాలా ఇబ్బందులలో ఉన్నాను. దానికితోడు నా భార్య రెండు నెలలుగా అనారోగ్యంతో మంచంలో ఉంది. 19-12-1985న నా భార్య మా కష్టాలను శ్రీస్వామివారి పటానికి విన్నవించుకొని కంటతడి పెట్టింది. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు ఆమెకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి 'పూర్వజన్మ కర్మఫలం అనుభవించక తప్పుతుందామ్మా' అని ఓదార్చారు. 26-12-1985న మరలా నా భార్యకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి 'నీకు టైం అయిపోయిందని పైవాళ్ళు కోర్టులో తీర్పు చెప్పారమ్మా' అన్నారు. 'స్వామీ! నాకు చిన్న బిడ్డలున్నారు గదా ఇప్పుడు నేను పోతే ఆ పిల్లల గతేం కావాలి' అని దుఃఖిస్తూ శ్రీస్వామివారికి మొరపెట్టుకొన్నది. 'చూస్తాంలేమ్మా' అని సెలవిచ్చారట శ్రీస్వామివారు. 28-12-1985 తేది శనివారం నేను గొలగమూడి వెళ్ళి శ్రీస్వామివారిని దర్శించి తిరిగి మధ్యాహ్నం 3 గంటలకు ఇల్లు చేరాను. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం 12 గం॥ నుండి నా భార్యకు గుండెనొప్పి, ఆయాసం మొదలై ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. వెంటనే డాక్టరుగారి ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాము. డాక్టరు ఆమెను పరీక్షించి 'ఇంటికి తీసుకుపోతారా, ఆస్పత్రికి పోతారా' అని నీళ్ళు నములుతూ నిరుత్సాహంగా మాట్లాడారు. 'అదేమిటండి, అలా చెపుతారు. వెంటనే ఆసుపత్రికి పదండి' అన్నాము. 'నేను ఫోనుచేసి విషయం చెబుతాను మీరు తీసుకుపోయి చేర్చండి, నేను మీ వెనకాలే వస్తాను' అన్నారు డాక్టరుగారు. నెల్లూరు కన్నెకల ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళి స్ట్రెచర్‌మీదకు దించక ముందే ఆమె శ్వాస నిలిచిపోయింది. డాక్టరు చూచి ప్రయోజనం లేదు ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళమన్నారు. 'ఇంతదూరం తీసుకువచ్చాము గదా దయచేసి ఆక్సిజన్ పెట్టి మీ ప్రయత్నం మీరు చేయండి' అని ప్రాధేయపడ్డాము. ఆక్సిజన్ పెట్టి వెంటనే రక్తపరీక్ష చేశారు. రక్తమంతా నల్లగా మారి ఉంది. ఈ తతంగం అయ్యేలోగా ఒక అరగంటలో మరలా ఆమెకు శ్వాస మొదలై డాక్టరుగారిని ఆశ్చర్యపరచింది. 'మూడు గంటలసేపు ఇలాగే శ్వాస కొనసాగితే ఇంజక్షనుల ద్వారా రక్తం యొక్క రంగు మార్చేందుకు వీలౌతుంది. అంతా దైవానుగ్రహం' అని డాక్టరు వారి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అనుకున్న టైం కంటే ముందుగానే ఆమె పరిస్థితి మెరుగైంది. ఈలోగా మా కుటుంబ డాక్టరు కూడా వచ్చి ఆమెను చూచారు.ఇద్దరు డాక్టర్లకు మేము కృతజ్ఞతాభివందనములు తెలిపినపుడు 'ఇది కేవలం ప్రభువు యొక్క కృప తప్ప

మా ప్రజ్ఞ ఏమీలేదు. ప్రభువుకు స్తోత్రములు చెల్లించండి' అని చెప్పారు. జనవరి 15, 1986 వరకు ఆసుపత్రిలో చికిత్సపొంది ప్రస్తుతం శ్రీస్వామివారి కృప వలన సుఖంగా ఉన్నాము.

1985 సం॥ లో నా భార్యకు శ్రీస్వామివారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి L.Min.E. అని పలక మీద వ్రాసి చూపుతున్నారు. తెల్లవారి ఈమె L.Min.E. అంటే అర్థమేమిటని మా కుమారుణ్ణి అడిగింది. అది పాలిటెక్నిక్‌లో మైనింగ్ ఇంజనీరింగ్ కోర్సని చెప్పాడు. అయితే 'స్వామి నాకు రాత్రి స్వప్న దర్శనమిచ్చి నిన్ను L.Min.E. చదివించమన్నారు. గనుక నీవు దానిని చదువుటకు ప్రయత్నించు' అని చెప్పింది. ఆ పిల్లవాడు S.S.C. లో జనరల్ లెక్కలు, ఇంటర్‌లో లెక్కల గ్రూపు తీసుకొని తప్పాడు. గనుక ఎంట్రన్స్ వ్రాస్తే తనకు సెలక్షన్ రాదు గనుక ఆమె స్వప్నం కాకతాళీయమైన పిచ్చి ధోరణి అని ఎగతాళి చేశాడు.

కానీ కొన్నాళ్ళకు చిత్రంగా మిత్రుల ప్రోత్సాహంతో పాలిటెక్నిక్ ఎంట్రన్స్ వ్రాస్తే స్వామివారు చెప్పినట్లే మైనింగ్ ఇంజనీరింగులోనే సీటు వచ్చింది. కానీ ఆర్థిక ఇబ్బంది వలన కాలేజీలో చేరలేదు. ఫీజు కట్టే టైం అయిపోయింది.

ఆ సమయంలో మా అబ్బాయి చిన్నాయన కడప నుండి ఫోను చేసి సంగతి తెలుసుకొని 'ఫీజు కట్టేందుకు టైం పొడిగించారు. సీటుపోతే మరలా రాదు. గనుక తప్పక చేర్పించమ'ని ప్రోత్సహించాడు. శ్రీస్వామివారి కృప వలన పిల్లవాని తాతగారు ఆ పిల్లవాని చదువుకయ్యే ఖర్చు అంతా భరిస్తానని హామీ ఇచ్చి కాలేజీలో చేర్పించి చదివిస్తున్నారు.

122 **మనం శ్రద్ధాభక్తులతో శ్రీస్వామివారిని సేవిస్తుంటే మనం శ్రీస్వామివారిని అర్థించకపోయినాగానీ అవసరం వచ్చినప్పుడు మనకేది మంచిదో అది జరిగేటట్లు శ్రీస్వామివారే చూస్తారని మనం గుర్తుంచుకోవాలి.**

మా కుటుంబమంతా శ్రీస్వామివారి కెంతో ఋణపడి యున్నాము. శ్రీస్వామివారు మాకు ప్రాణదానం చేసి కాపాడిన అనేక సందర్భములలో ఇది ఒకటి. 1986 సం॥లో నా భార్య గుండెనొప్పి, రక్తపోటుతో బాధపడుతుంది. నెల్లూరు వైద్యంతో నయంగాక మద్రాసు అపోలో ఆస్పత్రిలో

చేర్పించాము. ఇరవై వేల రూపాయలు ఖర్చయినప్పటికీ ఆమె బాధలు ఇంకా ఎక్కువగుచున్నవి గానీ తగ్గలేదు. శరీరమంతా వాపు వచ్చి, తల నరాలు వాచి విపరీతంగా బాధపడుతుంది. రాత్రింబవళ్ళు కంటి మీద మూతలేదు. నేనా బాధను చూడలేక మనసులో చాలా బాధపడి శ్రీస్వామి మీద నిష్ఠూరపడ్డాను. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు నా స్వప్నంలో Neprosal అనే పెద్ద అక్షరాలు వ్రాసి చాలాసేపు చూపారు. వెంటనే మెలకువ వచ్చింది. ఆ పేరు కాగితం మీద వ్రాసి పెట్టుకొని తెల్లవారి మందులషాపులో విచారిస్తే అది రక్తపోటుకు వాడే ఒక మందని తెలిసింది. కానీ ఆ మందును ఇంతవరకు ఏ డాక్టరూ ఈమెకు వాడలేదు. దాన్ని వాడమని అడిగితే డాక్టర్లు కోపపడతారని తలచి కొంచెం యుక్తిచేశాను.

'సార్! నెప్రసాల్ అనే మాత్ర వాడితే మావాళ్ళకు ఇంతకు ముందు రక్తపోటు కొంచెం తగ్గింది. మేముగా సలహా ఇవ్వడం బాగుండదు. మీ సలహాగా దాన్ని మీ లెటర్‌హెడ్ మీద వ్రాసివ్వండి' అని మా కుటుంబ డాక్టరును అర్థించి వ్రాయించుకొని వెళ్ళి మద్రాసు డాక్టర్లకు చూపించి ఆ మందు వాడాను. చిత్రంగా ఆమె బాధలు ఉపశమించాయి. వెంటనే డిస్‌ఛార్జి చేయించుకొని ఇంటికి వచ్చేశాము. ఇతర మందులే లేకుండా ఆ మందుతోనే త్వరలో ఆమెకు స్వస్థత చేకూరింది.

అటు తర్వాత ఆమెకు స్వప్నంలో శ్రీస్వామివారు ఐదు బత్తాయి పండ్లు, ఐదు రాగి పైసలు ప్రసాదించారు. అది మొదలు బత్తాయి పండ్లరసమే ఆమెకు ముఖ్యమైన ఆహారంగా సరిపడింది. రాగి పైసలు ప్రసాదించడం మా భవిష్యత్తులో ఆర్థికాభివృద్ధిని సూచిస్తుంది.

ఆమె బాధలన్నీ ఉపశమించినా పాలిపోయినట్లున్న శరీరం, నీరసము తగ్గలేదు. ఒక నెల ఎదురు చూచినా పూర్తి ఆరోగ్యం చేకూరకపోయేసరికి ఇక వీలులేదని సర్వభారం స్వామిపై వేసి ఒక వారం రోజులు గొలగమూడిలోనే ఉంటూ శ్రీస్వామివారి సమాధి అభిషేకజలం సేవించింది. మనం నమ్మలేనంతగా ఆమె ఆరోగ్యంలో మంచిమార్పుగల్గి నెలల తరబడి పాలిపోయి బలహీనంగా ఉన్న శరీరం వారం రోజులలో మామూలు రంగువచ్చి బలం చేకూరడమంటే అది ఆ సద్గురు దర్శన ప్రభావం గాక మరేమగును. **శ్రీస్వామివారి సమాధి దర్శన ప్రభావం అంత మహిమాన్వితమైనదని** 123

గుర్తించాము. *ఇట్లు - భాగవతుల రఘురామయ్య.*

పెనవర్తి వాస్తవ్యులు పోలు మస్తానయ్య (R.T.C. నెల్లూరు) తనకు శ్రీస్వామివారిపై ఎలా భక్తి కుదిరింది అనే విషయం ఇలా వివరించారు.

'వెయ్యి గొడ్డెలలో ఉన్నా మన గొఱ్ఱెను కాలుబట్టి లాక్కురానా' అన్న శ్రీస్వామివారి మాట నా యందు నిజమైంది. నేను నాస్తిక సిద్ధాంతాల కంకితమై దేవుని యందు విశ్వాసములేని రోజులవి. స్వాములంటేనే ఏవగింపు. 1981లో నేను ఇంటిలో లేని సమయంలో రెండువేల రూపాయలు చేసే మా బఱ్ఱెకు ప్రమాదమైన జబ్బు చేసింది. మూడు రోజుల నుండి ఆడవాళ్ళు చిన్న చిన్న వైద్యాలు చేస్తున్నారు. బొత్తిగా నీళ్ళు, మేత తీసుకొనడం లేదు. నేను ఇల్లు చేరేసరికి పరిస్థితి చేయి దాటి పోయింది. ఊర్లో ఉన్న వెటర్నరీ కాంపౌండరు సమయానికి లేడు. రాత్రి 10 గంటలకు దిగులుతో పడుకున్నాను.

ఇంతలో 8 సం॥ వయస్సు గల మా తమ్ముని కొడుకు వచ్చి 'వెంకయ్య స్వామి విభూది బఱ్ఱెకు పెడ్తా పెదనాయనా' అన్నాడు. 'నీకు విశ్వాసముంటే పెట్టుకోపో' అని చెప్పి నేను అన్నం తినకుండా నిద్రపోయాను. వాడా బఱ్ఱెకు ఎంత విభూది ఎక్కడ పెట్టాడో ఏమోగానీ ఆ తర్వాత వాడు నిద్రలో 'స్వామి వచ్చాడు, స్వామి వచ్చాడు' అని కలవరిస్తున్నాడట. కొంత సేపటికి బఱ్ఱెలేచి మేత తినడం మొదలు పెట్టింది. మా వాళ్ళు నన్ను నిద్రలేపి బఱ్ఱెకు బాగుంది, అన్నం తినమని చెప్పి, పిల్లవాని కలవరింత విషయం కూడా చెప్పారు.

వెంటనే నాకు అసలు విషయం స్ఫురించింది. నా నాస్తిక భావాలన్నీ ఆ క్షణంలో ఏమయ్యాయోగాని వెంటనే శ్రీస్వామివారిని దర్శించాలని తెల్లవారక ముందే మూడు మైళ్లు నడిచి వెళ్ళి శ్రీస్వామివారిని గొలగమూడిలో దర్శించాను. నేను నోరు తెరవకముందే శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా, నీ గొడ్డుకు బాగుండ్లాయ్యా' అన్నారు. ఆ ఒక్కమాట శ్రీస్వామివారు అనకుంటే మరలా మరలా నాకు అనుమానాలు రేకెత్తుననే శ్రీస్వామివారు అలా హెచ్చరించారు. నాటి నుండి నేను దైవచింతనగల్గి శ్రీస్వామివారిని నా ఆరాధ్య దైవంగా పూజిస్తూ అనేక కష్టాల నుండి రక్షించబడుతున్నాను.

బరిగెల నాగయ్య (కొత్తూరు) : ప్రస్తుతం సమాధి మందిర పూజాదికములు నిర్వహించుచున్నారు. వీరు పద్దెనిమిది సంవత్సరముల వయస్సులో కలువాయికి గుడ్డలు కొనేందుకు వెళ్ళారు. 'బద్వేలు తిప్ప మీద

వెంకయ్యస్వామి అనే మహాత్ముడు వచ్చియున్నాడు' అని ఎవరో రోడ్డుమీద శ్రీస్వామివారిని గూర్చి అనుకుంటుంటే వీరి చెవినపడింది. 'వెంకయ్యస్వామి' అనే నామంతో వీరికెట్టి జన్మ బంధముందోగానీ వీరు గుడ్డలుకొనే పని వదలి వెంటనే శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం వెళ్ళారు. శ్రీస్వామివారు అగ్నిగుండం వేస్తున్నారు. జయరామరాజు శ్రీస్వామివారికి సేవ చేస్తున్నాడు. శ్రీస్వామివారు వీరికి తమ పరిభాషలో కోట్లు, మణుగులు, అద్భుదాలు అనే పదజాలంతో మూడు ఆశీర్వాద చీటీలు, మూడు వేలి ముద్రల కాగితాలు, మూడు నూలుదారాలు ఇచ్చి తమగుడ్డతో శ్రీస్వామివారే మంత్రించి వెళ్ళి రమ్మన్నారు. వీరు రాత్రికి శ్రీస్వామివారి దగ్గరుంటే బాగుండునని మనసులో అనుకోగానే శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా నీవు అనుకొన్నది ఏ కాలానికైనా సరిపడుతుంది. ఇప్పుడు మాత్రం పెందలకడనే ఇంటికిపో' అని ఆజ్ఞాపించారు. శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞను పాటించిన నాగయ్యగారు తమ అనుభవాన్ని ఇలా చెప్పారు.

"అక్కడ నుండి పది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న మా గ్రామం నేను ఎలా నడిచానో నాకు తెలియదు. మార్గమధ్యమంతా దివ్యమైన మైకంలో నడిచాను. చిత్రమేమంటే నేను శ్రీస్వామివారి దగ్గర బయలు దేరేటప్పుడు నాలుగు బారల ప్రొద్దుంది. 10 కి.మీ. నడచి ఇల్లు చేరేసరికి కూడా నాలుగు బారల ప్రొద్దు అలాగే ఉంది. నా మనసులో మాటను బయట పెట్టడమే గాకుండా నన్ను దోవన నడిపించడంలో కూడా శ్రీస్వామివారు తమ దివ్యశక్తిని ప్రయోగించారు. కానీ ఋణానుబంధం, టైం రాలేదు గనుక అటు తర్వాత సుమారు ఇరవై అయిదు సం॥లకు నేను మైకాగనిలో పనిచేసే కలిచేడు ప్రాంతంలో శ్రీస్వామివారిని అనేక పర్యాయములు దర్శించాను.

"ఒకరోజు నాకు శ్రీస్వామివారి సేవలో నిరంతరం గడపాలని తీవ్రంగా అనిపించి వారి అనుమతికై వెళ్ళాను. నేను రెండు రూపాయలు దక్షిణ సమర్పిస్తే మాటరాదు, ఇంకా దక్షిణ పెట్టాలన్నారు. మూడు రూపాయలు సమర్పించాను. 'పాతాళలోకంలో జగదర్తిలో ఒక భాగం ఆయనకు ఉంది, 56 కోట్లది ఒకటి, 86 కోట్లది ఒకటి, రెండు రసీదులు ఆయనవి అక్కడికి అందినవి. నూట ఎనిమిదిలో ఒక భాగము మరియు మనలో గూడా ఆయనకొక భాగము ఉంది' అని తన ఆశీర్వాద చీటీ వ్రాయించారు. నేను మీ సేవలో ఉంటానని అడిగితే 'నీవు ఆరు నెలలు ఇప్పుడు చేసే ఉద్యోగం చేస్తుంటే ఆరుకోట్ల వందల

రూపాయలు ఆదాయం వస్తుంది. ఆ తర్వాత మా దగ్గరకు రావచ్చు' అని సెలవిచ్చారు. అది మొదలు నేను దోవన పోతుంటే శ్రీస్వామివారు అంతదూరాన నడిచిపోతున్నట్లు, ఎక్కడ కూర్చున్నా, పడుకున్నా శ్రీస్వామివారు కూడా వస్తున్నట్లు దృశ్యం గోచరించసాగింది. మూడు నెలలు గడిచేసరికి గగనమైంది. ఇక నేను శ్రీస్వామివారి ఎడబాటు భరించలేక మరలా వెళ్ళి నన్ను వారి సేవకు వినియోగించుకొమ్మని శ్రీస్వామివారిని అడిగాను. మొదట ఒక్క సంవత్సరం ఆగు అన్నారు. కానీ మరలా 'స్వామీ మీరు మునుపు ఆరు నెలలు గడువు చెప్పియుంటిరి. మూడు నెలలు పూర్తయినవి. ఇక నేను ఈ ఎడబాటు సహించలేన'ని చెప్పాను. 'అయ్యా నువ్వు ఇంక కొన్ని రోజులలోగానీ లేక రేపు వస్తే మరీ మేలే' అని తమ అంగీకారము సూచించారు. తెల్లవారి ఎంత మంది మిత్రులు, అధికారులు, గని ఓనరు వద్దని చెప్పినా వినకుండా గని పనికి రాజీనామా పత్రం వ్రాసి మేనేజరు టేబుల్ మీద పెట్టి వచ్చి శ్రీస్వామివారి సేవకంకితమయ్యాను. అది మొదలు ఆ కరుణాసముద్రుని కృపవలన తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళాలనే బుద్ధి పుట్టకుండా శ్రీస్వామివారి సేవలో ఉండేటట్లు శ్రీస్వామివారే చేశారు. ఆ దయసాగరునకు ఏమిచేసి ఋణము తీర్చకోగలను!